

ANUL II.

Nr. 37

SIBIU,

13 Septembrie

1931.

Supliment la foaia „Lumina Satelor” | Un număr din foale costă: Lei 2'50 | Abonam.: 1 an (fără „L. S.”) 100 Lei

Ziua Crucii — la Ierusalim.

În toamna anului 1925, am avut fericirea să fiu la Ierusalim tocmai pe timpul praznicului Înălțării sf. Cruci. Am văzut, cu acest prilej, locul unde împărăteasa Elena a aflat Crucea Restignirii, iar patriarhul Marcarie a înălțat-o în Biserică în văzul tuturor creștinilor, cari s'au închinat ei.

Locul unde s'a aflat Crucea Domnului e la o adâncime de peste 20 de metri. Pentru aflarea Crucii a trebuit o săpătură adâncă de 20 metri.

Crucea Restignirii se află și azi tot așa. Crucea Golgotei este un »adânc«, o adâncime (Romani 11, 33), și ea se poate afla numai săpând și pătrunzând în această adâncime, în taina cea mare a mântuirii sufletesti.

Să afli crucea înseamnă să afli dragostea lui Isus, Fiul lui Dumnezeu, care s'a restignit pentru tine și păcatele tale. Să afli crucea înseamnă să afli cât de grozav a fost păcatul tău că a trebuit însuși Fiul lui Dumnezeu să moară pentru tine, pentru iertarea ta și mântuirea ta. Să afli crucea Domnului înseamnă să afli și să trăiești cuvintele ap. Pavel: »Am fost restignit împreună cu Hristos și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine« (Galateni 2, 20) și »nu mă laud în altceva decât în Crucea Domnului nostru Isus

Hristos, prin care lumea s'a restignit față de mine și eu față de lume« (Galateni 6, 14).

Crucea restignirii trebuie aflată, iar când o afli cu adevărat, atunci te faci »un nebun pentru Hristos«... atunci crucea se face un hotar de viață nouă în viața ta... crucea face o schimbare din temelie în viața ta.

Dacă n'ai aflat crucea în acest înțeles, apoi să ști, dragă cetitorule, că pentru tine și azi e îngropată Crucea Mântuitorului, adevăratele ei.

Dacă este ceva ce ne trebuie nouă, Românilor, este adâncirea vieții noastre în Crucea și Jertfa Mântuitorului, sau mai corect zis, adâncirea Crucii în inima și viața noastră. Crucea înseamnă biruință și cu ea trebuie să trăim o viață de biruitori, altcum înzadar punem crucea pe casă și cruce pe pereții caselor (iar înăuntrul casei trăim cu păcatul). Altcum rămânem în judecata unui străin care cercetând viața noastră religioasă, și-a însemnat într'un loc cuvintele: »viața Românilor e plină de cruce și de... păcate«.

Crucea e semnul cel mai scump ce-l avem noi creștinii pe pământ, dar acest semn trebuie să fie un izvor de putere, de biruință și de viață creștinească.

Stai în țara Domnului!

Mulțor creștini, li se pare că atunci când fac păcate, nu pot fi nici un pericol pentru mântuirea sufletului.

Dacă n'ai făcut omor, dacă n'ai pus foc la casa cuiva, apoi poți avea toată siguranța că vei intra în rai.

Așa a ajuns să se creadă în ziua de azi, când zierele ne vestesc aproape zilnic zeci de crime.

Dar, un om duhovnicesc, un bun creștin știe ce înseamnă păcat. El știe că orice păcat cât de mic are greutatea lui.

Un mare învățat creștin scria într'o carte a sa următoarele:

»Fiecare om trăiește într'o țară oarecare. Această țară are și ea hotarele ei, cari se întind până la un anumit loc.

În țara ta, ai dreptul să mergi de la un capăt până la celalalt fără să îți spună nimeni nimic. Tu ai dreptul să străbați țara ta pe unde vrei și unde-ți place.

Însă, ia închipuește-ți c'ai ajuns la marginea țării și mai faci un singur pas peste hotarul ei, așa-i c'ai intrat în altă țară streină? Oare grânicerii nu-ți vor cere socoteală pentru îndrăzneala ta? Ce zici omule?«

Intocmai așa stă și'n cele sufletești. Bunul Dumnezeu

ne-a lăsat o țară, în care ne-a dat deplină libertate ca s'o străbatem în lung și'n lat. Însă ne-a pus și o condiție: să nu trecem hotarul în altă țară streină.

Și, cât timp, noi ascultăm și păzim poruncile Domnului, ne găsim în țara Lui cea sfântă.

De îndată, ce am făcut un păcat cât de mic, noi am trecut în altă țară streină. Noi am făcut un pas peste hotarul țării lui Dumnezeu și am intrat în țara lui Satan.

Un om duhovnicesc, cunoaște imediat această trecere, fiindcă se vede hărțuit de grânicerii întunericului. El se simte strein și fără de nici un ajutor. El cunoaște că a intrat în țara fărădelegilor. El suspină după țara Domnului.

Deaceia, plângând își mărturisește păcatul la duhovnic și se reîntoarce iarăși în țara sfântă.

Nu tot așa se petrece și cu cel necredincios. El fiind orbit de păcate, nici n'aude, nici nu vede. Îl poartă diavolul de nas în toate părțile și el nu cunoaște. Își bate joc de el, dar lui i se pare c'asa-i frumos. Și, Doame, ce mai creștini de felul acesta avem astăzi!

I. Tudusciuc, inv.-ostaș.

Sf. Scriptură e Cartea lui Dumnezeu.

Sf. Scriptură este cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu este autorul Vechiului și Noului Testament. Dumnezeu a influențat pe autorii cărților sfinte, ferindu-i pe de o parte de orice eroare, iar pe de alta, influențând rațiunea, voința, întreaga lor ființă — încât se poate afirma cu dreptate că Dumnezeu este autorul sfintei Scripturi.

Sfânta Scriptură este, după cum se exprimă sfinții Părinți, o epistolă a lui Dumnezeu către oameni, care le arată calea spre cer. Fiind așa, ea trebuie să ajungă la auzul tuturor.

Fericitul Ieronim spune: dacă după apostolul Pavel, Hristos este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu, cine nu știe Scripturile, nu poate cunoaște puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu.

Din ambele potire să bei, — zice sf. Ambrozie — din

al vechiului și al noului Testament pentru-că în ambele bei pe Hristos. Bea pe Hristos căci este viață. Bea pe Hristos căci este peatra care izvoarește apă. Bea pe Hristos căci este izvorul vieții. Bea pe Hristos căci este râul a cărui vigoare înveselește împărăția lui Dumnezeu. Bossuet (un mare predicator francez) repeta mereu cuvântul fericitului Ieronim către Nepotian: »niciodată această carte să nu-ți cadă din mână«. Nu așa putea trăi fără această carte, — spune el, — niciodată nu strălucește cuvântarea de pe amvon într'o lumină mai înălțătoare.

Sfânta Scriptură este deci, într'adevăr, cartea făcută de Sfântul Duh pentru predicatori.

(Luată din cartea părintelui Gh. Secaș: »Toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm«, care a ieșit acum de sub tipar).

În pelerinaj la sf. Mănăstire Hodoș-Bodrog.

Cu acest prilej, ostașii de prin părțile Aradului au ținut o mare adunare.

Ca în toți anii, și anul acesta a fost o măreață manifestare religioasă cu privilegiul hramului sf. Mănăstiri Hodoș-Bodrog, care se ține la praznicul Adormirii Maicii Domnului, în cadrele unui mare pelerinaj

Credincioși din toate părțile s'au strâns și anul acesta la sf. Mănăstire. Încă de Vineri au început a veni cetele de credincioși.

Pe toți i-a primit cu părintească dragoste și grijă, I. Prea Cuv. Sa, Arhimandritul P. Morușca, starețul sf. Mănăstiri, care a dat o viață nouă acestui sfânt locaș.

Au venit și foarte mulți ostași ai Domnului. În frunte cu steagul Oastei au sosit frații dela Lugoj; sub conducerea fratelui C. Drăghici, care i-a prezintat pe ostași I. Prea Cuv. Sale.

După primirea celor veniți, în sunetul clopotelor și cântărilor religioase s'a început așa numit »Dru-

mul Crucii«, o cale împărțită în 14 opriri, (popasuri) cu 12 cruce și locuri de închinare, cari închipue cele 12 opriri ale Domnului Isus în drumul spre Golgota restignirii (o fericită imitație după cele 14 stațiuni dela Ierusalim).

La fiecare popas, părintele Arhimandrit a ținut câte o mișcătoare predică și rugăciune care au stors lacrimi din ochii mulțimii. Intre popasuri se cântau cântări religioase.

Seara s'a făcut privegherea și sf. Paraclis și a predicat preotul Zenovie Brădeanu.

După priveghere, fratele ostaș monahul Sintescu dela sf. mănăstire — care ne-a trimis acest raport — a strâns la un loc pe toți frații ostași aflători acolo. S'au adunat grupările din Lugoj, Covăsinț, Păuliș, Secusigi, Șepreuș, Curtici, Agriș, etc. formând un grup puternic. S'a început un program al Oastei Domnului, cu Împărate cerese,

